

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3382/2542

พนักงานอัยการ จังหวัด หนองคาย โจทก์ นาย ดาว ศรีบุญเรือง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 291, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 278, ป.อ. มาตรา 317, ป.อ. มาตรา 318, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 จะต้องมีการกระทำโดยประมาท และการกระทำโดยประมาทนั้นต้องเป็นผลโดยตรงให้เกิดความตาย การที่จำเลยร้องบอกให้เด็กหญิง จ. ว่ายน้ำข้ามแม่น้ำไปโดยบอกว่าจะลงมาช่วยเป็นแต่เพียงคำชี้แนะของจำเลย จำเลยหาได้บังคับเด็กหญิง จ. ให้ต้องว่ายน้ำข้ามแม่น้ำไปไม่เด็กหญิง จ. มีอายุ 14 ปีเศษ มีวุฒิภาวะพอที่จะรู้ว่าตนเองมีความสามารถพอที่จะว่ายน้ำข้ามไปได้หรือไม่ เมื่อ เด็กหญิง จ. ตัดสินใจสมัครใจเข้าเสี่ยงภัยเอง และเด็กหญิงจ. จมน้ำและถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการกระแสน้ำไหลเชี่ยว เช่นนี้ความตายของเด็กหญิง จ. หาได้เกิดจากการกระทำของจำเลยไม่ ทั้งไม่ใช่เป็นผลโดยตรงอันเนื่องมาจากการชี้แนะ ของจำเลย จำเลยจึงมิได้กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ เด็กหญิง จ. ถึงแก่ความตาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 278, 291, 317 และ 318 จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 และ 317 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุก 3 ปี ความผิดฐานพรากเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน 15 ปี ไปเสียจากผู้ดูแลโดยปราศจากเหตุอันสมควรจำคุก 3 ปี รวมจำคุก 6 ปี ส่วนจำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 จำคุก 6 เดือน และปรับ 5,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 เคยรับโทษจำคุกมาก่อนและตามพฤติการณ์แห่งคดี จำเลยที่ 2 เพียงแต่ดิงนางสาวจิรวดี ศรีบาง ผู้เสียหายที่ 3 เข้ามากอดและตบหน้าผู้เสียหายที่ 3 เพียง 1 ครั้ง มิได้บังคับขู่เข็ญ ทั้งได้นำผู้เสียหายที่ 3 กลับไปที่กระท่อมและเป็นธุระแจ้งเรื่องเด็กหญิงจรรุณี ขันดี จมน้ำถึงแก่ความตายให้ญาติผู้ตายทราบ นับเป็นเหตุอันควรปรานีโทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยที่ 2 ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นในท้ายจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดฐานพรากเด็กหญิงจรรุณีไปเสียจากผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งเป็นผู้ปกครองและผู้ดูแลตามฟ้องมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่า จำเลยที่ 1 กับพวกกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้เด็กหญิงจรรุณีถึงแก่ความตายหรือไม่ โจทก์มีนางสาวจิรวดี เบิกความเป็นพยานว่า ในวันเกิดเหตุพยานกับเด็กหญิงจรรุณี นายวิท นายป้อ และนายโน ไม่ทราบนามสกุลพายเรือข้ามฝั่งไปเที่ยวที่ห้วยน้ำเป จนถึงเวลาประมาณ 12 นาฬิกา นายวิท พาย เรือกลับไวก่อน ต่อมาเวลาบ่าย พยานกับพวกดังกล่าวชวนกันกลับแต่ไม่มีเรือ จึงพากันเดินลุยน้ำเรือมา

จนใกล้ฝั่งบริเวณดังกล่าวกระแสน้ำไหลเชี่ยว จำเลยที่ 1 กับนายฉลองหรือหลองยืนอยู่บนฝั่ง ร้องบอกว่ามีเจ้าพนักงานตำรวจมาจับคนที่บ้านของจำเลยที่ 1 และมีญาติพยานกับญาติเด็กหญิงจรรยาตามให้รีบกลับ นายบ๊องกับนายในวิ่งย้อนกลับขึ้นฝั่งไป จำเลยที่ 1 ร้องบอกให้พยานกับเด็กหญิงจรรยารวบน้ำข้ามฝั่งไปโดยบอกว่าจะลงมาช่วย พยานรวบน้ำต่อไปไม่ไหวจึงกลับมายืนอยู่ที่เดิม ส่วนเด็กหญิงจรรยารวบน้ำต่อไปโดยนายฉลองหรือหลองลงมาช่วยแต่ช่วยไม่ได้ จึงเรียกให้จำเลยที่ 1 ลงมาช่วยจำเลยที่ 1 ก็ไม่สามารถช่วยเด็กหญิงจรรยาได้ จนเด็กหญิงจรรยาจมน้ำหายไป และถึงแก่ความตาย เห็นว่า การที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 จะต้องมีการกระทำโดยประมาท และการกระทำโดยประมาทนั้นต้องเป็นผลโดยตรงให้เกิดความตาย คดีนี้แม้จะได้ความตามคำเบิกความของนางสาวจิรวดีว่า จำเลยที่ 1 ร้องบอกให้เด็กหญิงจรรยารวบน้ำข้ามไปโดยบอกว่าจะลงมาช่วยก็ตามก็เป็นแต่เพียงคำชี้แนะของจำเลยที่ 1 หาได้บังคับเด็กหญิงจรรยาให้ต้องรวบน้ำข้ามไปไม่ เด็กหญิงจรรยามีอายุ 14 ปีเศษ น่าเชื่อว่ามีวุฒิภาวะพอที่จะรู้ว่าตนเองมีความสามารถพอที่จะรวบน้ำข้ามไปได้หรือไม่ การที่เด็กหญิงจรรยาตัดสินใจรวบน้ำข้ามไปเป็นการสมัครใจเข้าเสี่ยงภัยเอง เมื่อเด็กหญิงจรรยาจมน้ำและถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากกระแสน้ำไหลเชี่ยวและจำเลยที่ 1 กับพวกไม่สามารถช่วยเด็กหญิงจรรยาได้ความตายก็หาได้เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ 1 กับพวกไม่ทั้งไม่ใช่เป็นผลโดยตรงอันเนื่องมาจากการชี้แนะของจำเลยที่ 1 กับพวก จำเลยที่ 1 กับพวกจึงมิได้กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้เด็กหญิงจรรยาถึงแก่ความตาย กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยพยานจำเลยที่ 1 พิพากษาแก้เป็นว่า เฉพาะความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ไปเสียจากผู้ปกครองและผู้ดูแลโดยปราศจากเหตุอันสมควรของจำเลยที่ 1 ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

พิชัย เตโชพิทยาอุล · มงคล คุปต์กาญจนากุล · ปัญญา ถนอมรอด

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3382/2542>